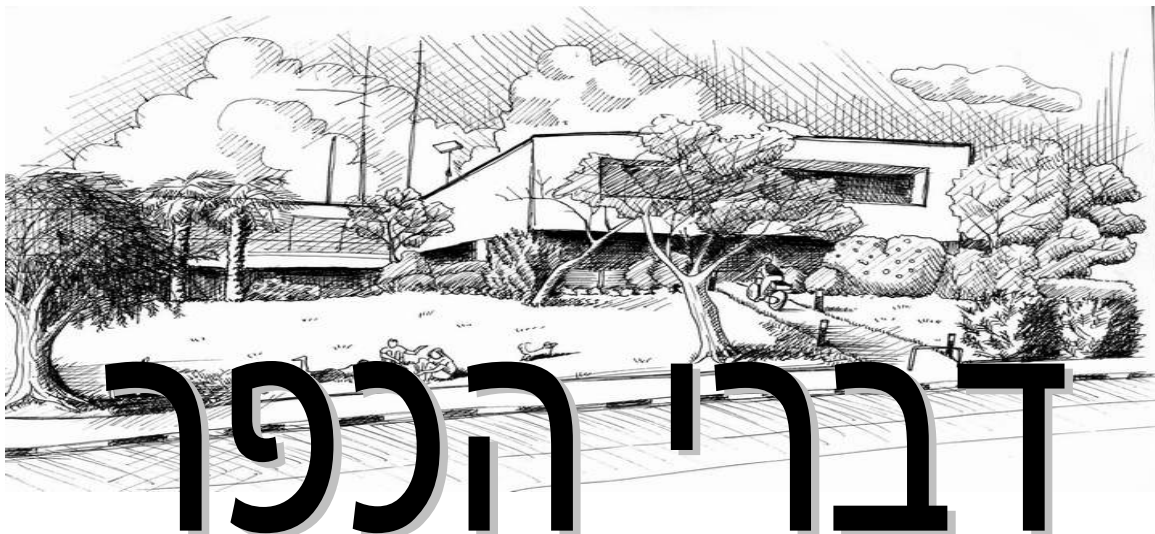

דברי הכפר

תודה

מילים: עוזי חיטמן
לחן: עממי יווני

תודה על כל מה שבראת
תודה על מה שלי נתת
על אור עיניים
חבר או שניים
על מה שיש לי בעולם
על שיר קולח
ולב סולח
שבזכותם אני קיים

תודה על כל מה שבראת
תודה על מה שלי נתת
על צחוק של ילד
ושמי התכלת
על אדמה ובית חם

גיליון מס' 2113 * כ"ט תמוז תשס"ח * 1 באוגוסט 2008

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

לחברי, תושבי, אורחי כפר הנשיא

אנו שמחים להזמינכם

לטקס העלייה לתורה בנוסח הרב אלישע וולפין

שיתקיים ביום חמישי 31/7 בשעה 17:00

במועדון החדש .

נשמח לראות את כולכם

אנו מזמינים את כ.....ל.....כ.....ם

להצגת בר המצווה

תנמך לענד

שתתקיים ביום שישי 1/8

באמפי בשעה 20:30

אל תפסידו ההצגה הכי טובה בכפר

נסיים בקינוחי גלידה ג'ילטו
וריקודים סוערים

נשמח לראותכם:

ניתאי, שירה, מיטל, דורון, שחק, טל

והמשפחות

ימי הולדת

דליה וגנר מיכל דדוש לוטן מזרחי	3/8	ציונה מזרחי הופ ינטיס	5/8
בועז נאי ליאור בן-זאב הגר טוביס (נכדה גנסלב) אביתר ברוך (נכד מדר) תומר סמברג (נכד)	4/8	דייב דבולט יוחאי וולפין מלי עמית	6/8
		חפציבה סננס (נכדה גליק)	7/8
		מאור פרידמן (נכד גוטר) נדב אדלשטיין אודליה פרחי (נכדה וטרמן) אורי אורן (בן ריינס) עומרי אורן (בן ריינס)	8/8
		ענבל פרלסון נויה יודאיקן	9/8

ימי נישואין

ליאורה ורוני וינשטיין נואית ועופר גלזר	5/8
מירב וגדי איתם רוני ואלישע וולפין שרית וגילי קולינס	6/8

נזכור			
מר יוסף וולפין	2.8.68	ח	באב תשכ"ח
אריק ארנברג	28.7.01	ח	באב תשס"א
גב' ג'יין אנגלסברג	3.8.87	ח	באב תשמ"ז

מה נשמע? הכל ולא כלום. הכל, מפני שכולם מדברים רק על סוף השבוע שחלף, חגיגות השישים שלנו. ולא כלום, כי כל מי שנשאל מה חדש, אמר שחוץ מזה כלום לא חדש.

לכן נאלץ לכתוב רק בשולי אירועי חגיגות השישים. עדיין לא סכמנו את ההערכות לגבי מספר המשתתפים בהצגה ביום שישי, כנראה היו שם כ-1200 איש, שהתלהבו ממופע מעולה ובהשתתפות של למעלה ממאה חברים, תושבים וילדים. בית הקפה שנפתח אחר כך בברכה והמשכו בפאב אפשרו לאנשים להפגש ולהפגש לדבר ולדבר עד עלות השחר ממש.

ובמשך השבת אירוע רודף אירוע, מתקנים אתגריים בברכה*, טיול לאורך מסלול הכבשים והמקומות שהיו פעם. הארכיון ארח עשרות אנשים שרצו עוד ועוד להתחבר לעדויות העבר. בגן שקד שיחקו חמש אבנים וקיפצו על גומי, מתחת לחדר האוכל רצו במקביל התמונות של דוד אלמן, והמצגת המדהימה של מיכל דדוש ונורית אורן. ובחדר האוכל והמועדונים בקרנו בתערוכות של אמנינו הרבים והתייחדנו עם חברינו שהיו ואינם עוד.

בתערוכת הזכרון, שעיצבה בהרבה עמל ורגישות, ג'ויס אב, פגשנו גם את בנינו החיילים שנפלו בעת שירותם הצבאי, ופגשנו גם את חברנו דב ג'ירינגר ז"ל חבר גרעין ה', שמשום מה נשכח מהרשימות. אבל אנחנו זוכרים אותו וזוכרים שנהרג בשעה שחרש את שדותינו בשטח דרוז.

בלינדה, אחותו של ניל בן-עטר ז"ל שנפל בעת מילוי תפקידו, שלחה לקראת החג מתנה יפהפייה לקיבוץ. לפתע פתאום, באמצע היום הגיע טנדר למגרש החנייה, והנהג נכנס למזכירות והכריז על ספסל עץ יפה שהביא. עם הספסל הגיעה גם איגרת שתתפרסם בגיליון זה. הספסל יוצב, כנראה, במרפסת של המפגש שלנו. תודה לך בלינדה מקרב הלב.

וחזרה לאירועי החג, אחד משיאינו היה מפגשי הכתות. היו מפגשים בכיף, היו מפגשים מעמיקים, היו תפריטים שונים, והעיקר, המפגשים האלה תרמו הרבה לאוירה הטובה של החג הזה. בשעות הערב בילינו באיזור משק הילדים והפאב על תירסים טעימים (תודה ליובל ויוחאי ג'קסון), פיתות בדואיות, צ'אי הודי וכמובן גם מה שזורם בפאב. צפינו בסרטים ישנים וחדשים**, ונהנינו מהופעת להקת הבית, הלא הם שוכני הקרוואנים שהם מוסיקאים מעולים ומתנדבים גם מידי שבוע בבית יונתן. וכך תמו להם 30 שעות רצופות של חגיגה גדולה. ועתה חזל"ש***.

לקראת חגיגות השישים התבצעו פעולות לייעוץ המרכז הציבורי וסביבתו. לפסלים של שריטה על הקרקע הצטרף עתה הדרקון המעופף של שוני וואלאך. הרימו את מבטכם אל הגג הצפון מערבי של חדר האוכל ותראו פסל מדהים! ולאחר החגיגות קבלנו עוד מתנה מאורחינו: ברוס וויטהם הרצה בפני קהל גדול בפאב על המפעלים ההנדסיים הגדולים שהוא מנהל ברחבי העולם, ואחריו סיפר גיל לוין (זה שנראה לאחרונה כמו מורה בישיבת בני עקיבא) על המבצעים שלו ביצירת אפקטים לתעשייה ההוליוודית (כולל לסרט צופן דה וינצ'י). והיום, כשאתם שולפים את "דברי" מתאי הדואר מתחילות חגיגות בר-המצווה של בנינו ובנותינו. מזל טוב לכם ולמשפחותיכם.

*אגב המתקנים האתגריים, סיפור לא כל כך שגרתי במציאות שלנו. במשך השבת התברר שהיו כמה מתקנים שלא פעלו כהלכה. עוד לפני שמישהו הרים טלפון להתלונן, התקשר הבעלים של חברת פרפר בטבע, ארז כחולי, אל נירה, התנצל מאד מאד, אמר שהוא לא ישן בלילה בגלל התקלות, והודיע שהחליט לפצות את כפר-הנשיא ביום כיף עם המתקנים שלו, על חשבונו. מה נאמר? יש עוד אנשים הגונים בנוף שלנו.

** הסרט החדש של אידו סלע ושל שלופה "להיות בשיא בכפר-הנשיא" על העשור השני בחיי כפר-הנשיא, מצטרף לשני הסרטים הקודמים (על השרשים בחו"ל ועל העשור הראשון). שלופה מוכן לדאוג להעתקים מקצועיים של שלושת הסרטים האלה, וזאת במחיר עלות בלבד (כשלושים ₪ לכל הסרטים ביחד). מי שמעוניין בעותק כזה מוזמן להתקשר אלי.

***חזל"ש – חזרה לשגרה.

תמו החדשות וגם הערות השוליים.

שבת שלום

סבתא של גפן, שחר, מורן, שקד, אמה, אלון וגל.

במזל-טוב
בת נולדה
לנעמה וטל
נכדה לשרה ודוד דבולט
שפע ברכות
לכל המשפחה
הענפה

מזל טוב
בת נולדה לכפיר ודנית
נכדה לעמי וסואלן בן-צבי
נינה לשוש וזמי
שפע ברכות
לכל המשפחה
הענפה

גרעין ה' שם זמני

נתחיל ברע – ההקרנה של הסרט (107 מילים חריפות שצונזרו ע"י אשתי)

באשר לסרט עצמו – אין כמובן גבול לוריאציות השונות, ואני מתנצל בפני אלו שסיפרו לי סיפורים מהממים שלא נכנסו: משמחה, שסיפרה איך בקורס מבשלות לימדו אותה להכין חצילים במאה צורות שונות, רק כדי ללמוד עם סיום הקורס שהיא מיועדת לעבודה באולפן, המשך באריה וולפין שסיפר איך כעובד שאפתן בפלחה הוא ציפה לרכז את הענף – רק כדי לשמוע שמעדיפים מישהו אחר על פניו "כי הוא לא וותיק", וג'וני פרנק על הגעתו כחלוץ מבטיח של טוטנהאם לקבוצת הפועל כפר הנשיא, דוד קולט על ידידו אייבי שוורצמן, ועוד ועוד. לא סיפרתי על הלינה המשפחתית, וחדר האוכל החדש, והאסט, והמתנדבים, והמתנדבות... וקולין פרימוסט שלא ניכנס בכלל – אז סליחה, ככה זה שמנסים לספר סיפור בזמן קצוב.

באשר לעותקים – תשמעו, השארתי עותק של שני הסרטים בארכיון, ומאחר שאנחנו חיים בעידן האינטרנט, וה-U TUBE, אין לי דרך למנוע מכל אחד שרוצה להעתיק ולשכפל לקחת את העותקים לסטודיו שמעון פרץ בחצור ולהכין לעצמו ולמשפחתו עותק.

מי שבכול זאת רוצה דיסק מהמקור, שישאיר את השם שלו אצל רג'י והיא תעביר לי רשימה מסודרת של שמות. העלות המשוערת ליצירת סרט (שאורכו הוא 30 דקות) היא בין 35-40 ₪.

ונגמור בטוב: האירוע היה מרגש מאוד. האוויר היה דחוס מאהבה, וישר כוח למי שהרים את העניין.

אולי אפשר לעשות את המפגש הזה פעם בשנה, לא? ואין צורך למצוא תרוץ כמו חג המשק, וגם לא חייבים לראות את תמיר סוחט מגבות על הבימה. אנחנו רוצים לפגוש את האנשים שגדלנו איתם, ששרנו אותם שירים, ששתינו אלכוהול פה ושם ביחד, שרקדנו ועבדנו ואהבנו ביחד, הם חלק מאיתנו ואנחנו מהם. בצורה זאת או אחרת הם ימשיכו ללוות אותנו עד סוף הדרך.

שלופה

איך להודות לכם?

לכם, האנשים שחיים פה במקום המיוחד הזה ונותנים לי את האפשרות לקפוץ ולבקר מתי שאני רוצה, אני רוצה להגיד תודה.
אבל תודה בעצם בכלל לא משקפת את רצף הרגשות שאני מרגישה כשאני באה לכאן.
עדיין לא נוצרה מילה מתאימה בלקסיקון העברי שמתארת כמה שאני אסירת הערכה לכם.

והפעם, אני חושבת שאני יכולה לדבר בשם הרבה בנים נוספים – פשוט התעליתם על עצמכם מעל ומעבר.

קבלת הפנים שקיבלנו כאן הייתה מפוצצת. החום והאהבה, המאמצים והעבודה שהשקעתם בחגיגות ה-60 ובאירוח כל המשפחות שבאו מבחוץ היו כל כך מרגשים, נוגעים ללב ובעצם בלתי ניתנים לתיאור במילים.

רשימת האנשים שאני הייתי רוצה להגיד להם תודה באופן אישי היא כמובן ארוכה מידי לביטוי, אז אני אפסח על זה בכתיבה, אבל מקווה שעד תום כתיבת שורות אלו אצליח להודות לפחות לחלקכם באופן אישי.

למרות זאת בלתי ברירה אני לא מצליחה להתאפק, וברשותכם, לכתוב כמה מילים רק לאדם אחד צנוע וגדול מן החיים – תמיר.
אני מצטערת שזרקתי עליך סלעים בכיתה ב'.
כיום רווח לי שפספסתי.

מי היה מנחה ערב כל כך גדול אם לא אתה?
ומי היה מגיש לנו מפגש כיתתי מצחיק ונפלא אם לא אתה?
אני מבטיחה שבעתיד אני יותר לא אזרוק עליך אבנים (או סלעים) ואם נצטרך להתחרות שוב ב-100 מטר ריצה, אני מוכנה לתת לך לפתוח במרוץ כמה שניות לפני.

באהבה רבה לכולם
אורה
כיתת חרמון מס' 7

נ.ב: לשבי וציונה אלף תודות על השרות הנאמן והמסור בבית בלונד. אין כמוכם!

כ י ת ת ד ר ו ר ~ י ש ד ב ר כ ז ה !!!

חגיגות ה-60 הפגישו אותנו עם תופעה אמורפית, שהתחלפה לתודעה אמוציונאלית-חמימה! כיתת "דרור", הכיתה הגדולה ביותר במשק, שמנתה 27 ילדים, הייתה בנויה מאוסף של גוונים וכיוונים שונים, קובץ אינדיבידואלים שבעל-כרחם הפכו לקבוצה.

כך קרה, שלאורך השנים, התמוססה לה תודעת "הכיתה" מרובנו, ונתרו חברות קטנות ביותר, ששימרו את זיכרון היותנו – פעם – יחידה אחת הרמטית.

חגיגות ה-60 הפגישו אותנו, אנשים מבוגרים, בני 50+51, לאירוע מכון, מפתיע ומשמח!

כמו מאיזה קוד גנטי סמוי – פעלה בינינו כימיה נפלאה, נפתחו הלבבות והכול זרם.

רובנו הגענו בחשש, בהסתייגות, בניסיון להימנע----- אבל - ממה? באמת גילינו שהשד הזה שקוראים לו "דרור", אינו שד בכלל.

הוא ציפור השואפת לחופש. אין ממה לפחד...

חשנו חוויה משפחתית ממש, קירבת-נפש. הרגשנו שזכינו ~ להתאחד ולהכיר מחדש,

לזכור זיכרונות משותפים שממרחק הזמן כולם די מצחיקים...

ולתוודע אל הווייתנו העכשווית של כל אחד ואחת מאיתנו.

20 אנשים הגיעו להצטופף בצהרי - אמצע הקיץ, כדי לטוות את החושים מחדש.

כשהיינו כיתה צפופה ועצבנית, נלחמנו על זהותנו הפרטית –

מול החשיפה המתמדת אל הכלל והדרישה להיות שווים ושוויוניים.

כעת אפשר סופסוף להסיר מגננות, להושיט יד ולפתוח את הלב. כמה טוב.

מי שלא היה שם – לא יבין. זו תחושה עמוקה של שמחה, של פיוס, של גדילה.

גם מינה, המטפלת הותיקה והמסורה שלנו, הייתה שותפה לתהליך המופלא הזה.

הצטלמנו, כתבנו פרוטוקול וכבר אנחנו מתכתבים – קבוצתית - בינלאומית!!!

כיתת דרור, כנגד כל הסיכויים - ניצחה!!! כיתת דרור- יש דבר כזה! אשרינו שזכינו.

גילה עמית דוארי, בשם כולנו.

לכפר הנשיא

השנה כפר הנשיא חוגגים את שנת השישים!

יחד עם מדינת היהודים! ולא יאומן איך כבר עברו שישה עשורים.

במקום הזה נוכחתי לדעת ולחוש תחושת בית ומשפחה,

כמו שאמא ואבא מעניקים לילדם.
מרגע הגעתנו לכאן בשנת 1976 ועד עצם היום הזה!!
אולי מקרי ואולי לא שייך, אך יום הולדת חל באותו יום בו קם מקום נפלא
ומדהים זה....

אני מבקשת להביע את הערכתי, אהבתי, וגם את תודתי לערב רב של אנשים
טובים והכי מיוחדים.
במדינה הזו עברו עלינו ועליכם, שנים לא קלות – לכולנו...
כל אחד מנקודת ראות ואירועי חייו.
למרות שאינני חיה וגרה במקום הנחשב מבחינתי לביתי,
תמיד אני חולמת וחושבת בליבי על משפחתי בכפר הנשיא.

לו יכולתי לשנות ולהיות קוסמת מארגנת ושלטת, נדמה לי כי הדברים היו נראים
טיפה אחרת אך אין לי ספק שעובר ועבר זה דורי דורות מכמה וכמה זוויות,
משהו "קסום" ועצום שלא ניתן לתאר אלא רק לחוות ולחיות במקום האחד
והיחיד.

הייתי רוצה לשנות את העולם
להפוך אותו למושלם
עולם ללא פחדים
עולם ללא צבא וללא מדים
עולם עם חלום וחזון
עולם שחושב רק על שלום
עולם עם חיוך על השפתיים
עולם עם הרבה אהבה בעיניים
עולם עם הרבה מעלות טובות
עולם עם הרבה אהבה, מחשבה וחשיבה על האחר.

ובכפר הנשיא – מקום בו אני קוראת לו חם ומושלם –
למרות הקשיים ובהכרח אולי בגללם, נוצרה וקיימת חברה איתנה, מתחשבת
ודואגת, חברה של אנשים טובים והכי נפלאים!

ואני מבקשת לסיים בסיפור ושאלה קטנה "האם אתה עני או עשיר?"

יום אחד לקח אדם עשיר את בנו לשהות של לילה בביתה של משפחה מאד
ענייה, במטרה להראות לו את החיים אצל אלה שאין להם הרבה כסף לבזבז.
בחרתם הביתה, האב שאל את בנו מה הוא חושב על ההתנסות והאם למד
משהו.

הילד ענה: זו הייתה חוויה מאד טובה, למדתי המון אבא. למדתי שלנו יש כלב
אחד ולהם ארבעה, לנו יש בריכת שחיה, אבל להם יש את הנחל, לנו יש גג ענק
ולהם את השמיים עם כל הכוכבים והירח, לנו יש מרפסת יפה עם גן גדול אבל
להם יש את היער.

האב נשאר פעור פה בשמעו את דברי בנו.
אחר כך הוסיף הילד:

תודה אבא שהראית לי כמה אנחנו עניים!!

בסופו של דבר כשאנו מודדים מה יש לנו, התוצאה היא תפיסת החיים שלנו.
אם יש לנו אהבה, חברים, בריאות, חוש הומור וחשיבה חיובית, יש לנו הכל בחיים.

לי ולמשפחתי, לכם ולכולנו יש במה להתפאר ולהתגאות!
אני מבקשת בשמי ובשם בני גל, להודות על מה שניתן על מה שהיה, ועל מה שעוד יש.

בעלי גיל ז"ל לא זכה לפגוש את בני, כן זכה לחוות ולו מעט מחוויות הבית, המשפחה ובכלל האווירה הקסומה!

בתאריך חגיגי ומיוחד זה אני מברכת אתכם ומאחלת לכולכם שתמשיכו בדרככם הודאג והאכפתי אחד לשני כי אין בעולם עוד כפר הנשיא!

לפני מעט מעל חודש ציינו 22 שנה לנפילתו של אחי היקר

ניל בן עטר ז"ל

ואני רוצה לומר שאם הייתי צריכה לחפש ולו נחמה אחת בתוך הזוועה, האימה וטראומה של היום ההוא, נחמתי הברורה מחיי הקצרים ולא מנוצלים - הינה שידע וחווה את האהבה והדאגה במקום זה.

אנחנו המשכנו את חיינו, חלקינו הרבה פחות צעירים משהיינו, אבל העולם כמנהגו נוהג, והגלגל חוזר חלילה, ואתם אנשים נפלאים שחוגגים את שנת ה-60 רק עוד בקשה קטנה אם יותר לי...

לציין להדגיש ולהודות באופן כללי לכל בני כיתתי – כיתת עפרית: בלעדיכם לא הייתי זוכה לחיבוק וחום שכה מאפיין את כל הכפר הזה ואני מודה לכל אחד מכם באופן אישי.

פינה חמה בליבי בכפר הנשיא שמבחינתי תמיד ישאר ביתי.

ספסל זה שאני מגישה לכם במתנה, מוקדש לכל אחד ואחד מכם –

מקווה ומציעה –

שתתיישבו, תצפו, תשחזרו ותעלו מחשבות, זיכרונות, ותעבירו הלאה לדורי דורות.

באהבה

מבלינדה (בן עטר) קוטלר
קיבוץ רמת יוחנן.

כפר הנשיא

ז.נ. גליל עליון 1, 12305, טל. 04-6914970, פקס. 04-6914017

משרד מנכ"ל הקיבוץ דוא"ל: mancal@kfar-hanassi.org.il

24/7/08
921/ברוך-כללי

לכבוד
בלינדה קוטלר בן-עטר
קיבוץ רמת יוחנן
מיקוד 30035

בלינדה שלום רב,

בשמי ובשם חברי קיבוץ כפר הנשיא אנו מודים לך על המתנה המקורית אשר
הענקת לנו ביום חגנו.

צר לי לשמוע כי לא תוכלי להשתתף באירועי סוף השבוע אך בוודאי נמצא
הזדמנות להודות לך באופן אישי.

אודיע לך על החלטתנו לגבי מיקום הצבת הספסל.

בתודה ובהוקרה

ברוך כהן
מנכ"ל

העתק: תמר וולפין – מרכזת חגיגת ה-60

תודות

לאחר שתם הערב הגדול, שלמעשה היה של כולנו, ברצוני להודות לרבים, רבים
כל כך, שתרמו מכשרונם, זמנם ומרצם והפכו את הערב למוצלח כל כך.
התודות אמנם כבר נאמרו בערב, אך אני מבקשת להודות בשנית, כי כך אני
מרגישה שראוי לעשות:

ליצחק עדר ורחל גינת על עזרה בחמר הארכיוני (איזה נקיון וסדר איזה יופי של מצעד....)

לדוד אלמן-על עריכת סרט הטיוול (זה לא היה קל, לעורך, להפרד משעות רבות של צילום)??????

לרובי המרשלג-על צילומי זרימת הירדן.

לבן מצבר-על צילומי הסרט של גרעין צבר.

לג'קי עמר על הגיבון והנוי.

תודה לשולמית פרנק הוגת הלוגו של המפתח סול למקהלה, ולמרים כהן על עיצובו.

לדליה על ניקוי, גיהוץ והבאת הדגלים למצב צילום.

לציונה, שתמיד אבל תמיד, נכונה לעזור בכל מה שנידרש בשעות קונבנציונליות וקצת פחות.....

לכל "המצליפות" (הממונות על הבאת האנשים לחזרות) נעה, יפעת, מיכל ג', יאיר, אבלין, ג'נט, אלק, אביבה וירדן פ.

לנעה, תודה מיוחדת על הבאת ילדי התלתן וחלוקת זרי הפרחים לסרט של הוטיקים. בלי להתחשבן על שעות בשבתות וחגים. וברגישות רבה.

לאמרי סלומון ודניאל סער(בני)-על עריכת הדיסקים.

לגדי עמית ושוני על הקמת "פרויקט המסך" (שיבדל לחיים ארוכים...) המעקים לאמפי, שיפוץ עמודי התאורה והקמת מתקן קבוע להעמדת הברקו לדורות הבאים.....

לחבר'ה מטובא שממש שמחו להופיע לכבוד חגיגות ה-60 לכפר הנשיא.

לכותבי השירים- (המתפרסמים בהמשך)

צילה בן רשף, אבי ר, דודו ותמיר.

לדודו ותמיר תודה מיוחדת על כתיבת כל קטעי הקישור ועזרה בכל ניסוח שהתבקש בחודשים אלו.

לאורן והחבורה המדליקה על הג'אגלינג

למיקי קורן ועמק וכל העוזרים על כתובת האש המהממת.

וליזהר על הזיקוקין.

למיכל יודאיקין על בימוי כל קטעי הקישור-בכשרון רב, ועל התמדה אין סופית בשעות מטורפות.

למעוז, נריה, רפי פ. וסיון כהן (הליהוק האולטימטיבי) על המשחק המקצועי (כמעט)... וכושר האילתור האינסופי.

לנעמה סלומון (האישה של..) הכוריאוגרפית של קטעי הריקוד-על מסירות, אחריות והשקעה לאין קץ.

למעין פלמה, בנות פלמה וויקטור בן רשף על התפאורה היפהיפיה.

תודה מיוחדת למעין על התמיכה הנפשית ורשת הביטחון שפרשה מעלי ברגעים קשים (והיו רבים כאלו...) שתמיד נסכה בי אופטימיות.

לנירה קורן- "את מ ל כ ה". אין עלייך, למדתי להכיר אותך בזמן אמת בעיתות ומצבים קשים ותמיד ידעת לנווט למקומות הנכונים בזמן הנכון עם האנשים הנכונים ואני מסירה בפניך את הכובע.

לאנשי ההגברה והתאורה אבי לאטי ואילן מדינה אשר הסכימו לבלות 3 ימים בחיק כפר הנשיא (זה לא מובן מאליו)..בחזרות לא תמיד עליזות....

ולשר קסדן אשר פינקה אותם ללא הרף ודאגה לקפה, סנדוויצים עוגות ואפילו ארוחות חמות.
 לאתי פטיש, המעבדת המוסיקלית של כל הערב- אני בטוחה שחברי המקהלה יתגעגו אליך מאד. ואולי בהזדמנות זו- אני קוראת למישהו להרים את הכפפה ולא לאבד את המומנטום ולהמשיך עבודה קבועה של המקהלה עם אתי.
 לתזמורת המקצועית יוחאי וגבריאלי (שמזכירים קצת את יוחנן וגבריאלי שרכבו לאפונים, אבל לדעתי ממש גאונים מוכשרים).
 לשרון לוי על המאמץ הבלתי נילאה ועל הזמינות בכל פעם שניקראה לצילומים, על עריכת הסרטים המקצועית וצילום הערב עצמו.
 בהזדמנות זו-מי שמעונין בסרט DVD (3 דיסקים) של הערב מוזמן לשים לי פתק בתא הדאר (מס 9).

מבקשת להודות לכל המשתתפים שעשו רבות ונצורות בחזרות מפרכות (אם כי לעיתים גם מהנות) למען איכות הערב והצלחתו:-
 קריינים, נגנים, זמרים, רקדנים ושחקנים מבית ומחוץ.
 תודה לצוות שישים שנתן בי אמון –להרים הפקה מורכבת שכזו.

בתודה ענקית מבקשת לסיים את התודות
 לאחד והיחיד אשר בלעדיו כל הערב לא היה מתקיים, לאיש שאני מעריצה,אוהבת ומחבקת. שתמיד שומר על הומור גם שבאמת באמת..קשה

-THE ONE AND ONLY:

תמיר שפרונג

ואם פגעתי במישהו במשך חודשים פברואר- יולי מבקשת סליחה זה לא היה מכוונה רעה.

מקווה שנהניתם
 להתראות בשמחות
 אביטל שובל

מרים
 ושולמית

הללויה

הללויה בצליל ובעוגה

הללויה בשיר וברינה

הללויה בצלצלי שמע

כל הנשמה תהלל יה הללויה

שירו לה, זמרו לה, מחאו לה כף,

לאחת וליחידה, לאביטל !!

אין, אין עלייך, מתים עלייך.
ואם יבוא היום ואם יבוא היום
ונגלה פתאום הכל היה חלום...

למי זה אכפת, העיקר שזכינו לערב המיוחל, ערב שכולו הוד והדר,
שמחת בית השואבה, ממש ערב של שבת אחים גם יחד.
לראות כל כך הרבה אנשים שהגיעו מקרוב ומרחוק, להסתובב ביניהם,
להתחכך בהם וגם אם היו כאלה שכלל לא הכירו אחד את השני, ואני ממש לא
הכרתי את כולם, אבל הרגשתי כמארח אישי של כל אחד ואחת מהאורחים
שהגיעו ולבי גָּאָה מגאווה.
האושר שקרן מפניהם האיר את שמי הערב בעוצמות של זיקוקי דינור שסיימו
את מופע ה- 60 המדהים, שרבים וטובים עמלו ימים ולילות להכין לנו מופע 60,
שגם במופע ה- 70 ייזכרו את המופע הזה. רבים עמלו וטרחו והזיעו, אבל
הדבק המאחד את כולם היתה אביטל שובל, האישה הקטנה, גדולה מהחיים,
זאת שכל פעם נדמה שאין סוף לכֶּ שרון שלה וכדאי לשמור עליה שלא תיגמר.

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות, שבכל הלילות אין אנו מסובים והלילה
הזה כולנו מסובין, כולנו חוגגים, כולנו מאושרים, כולנו מאוחדים.
הלילה הזה גרם לי להרגיש שייך לקהילה עם עבר מפואר, עם הווה אפור וקשה
ועם מבט לעתיד כחול ומאיר, עתיד של המשכיות, ההווה והעבר בצמיחה
דמוגרפית בחיי קהילה משותפים. הלילה הזה לא הייתי אני, שיכור ולא מיין
הייתי. חלף שבוע ואנחנו עדיין עם אותו חיוך.
ואם יבוא היום ונגלה פתאום שהכל היה חלום,
השמחה שבלב תישאר ותזכיר לנו
שמה שהיה היה ומה שיהיה יהיה,
אנחנו כאן מה שיהיה.

חג שמח, שבת-שלום, תמשיכו לחייך ושהכל יעבור ממול.

כניסת השבת: 19:08

יציאת השבת: 20:18

פרשת השבוע: "מסעי"

ראש חודש אב.

שבי

אביטל יקירתנו

עשית לנו את החג!

החזון, היצירה, טוב הטעם, התובנות, התכנון, גיוס הכשרונות הטובים ביותר,
הבנייה הפרטנית של כל אחד מהרכיבים תוך ראייה בלתי פוסקת של המכלול.
ההקפדה חסרת הפשרות על הרף הגבוה שהצבת לך ולנו. המשברים
וההתאוששויות שבעקבותיהם.

כל אלה עשו לנו חוויה, שנצרכה כבר על לוח ההיסטוריה של כפר הנשיא.

ועל כל אלה תודתנו הגדולה.

בשם צוות השישים
בשם כפר הנשיא

תמר וולפין

ב-6 אחרי חג ה-60

יש לי רק מילה אחת להגיד:

וואוו!!!

וואוו אחד גדול, גדול.

ניגשתי לאביטל אחרי ההופעה וברכתי אותה.

"רציתי לעשות כבוד לוותיקים ולמייסדים" אמרה.

את הצלחת, אביטל ובגדול.

צר המקום כאן לציין את כל האירועים, הפגישות, ההיכריות מחדש

וההתרגשויות. הכל היה נפלא.

היה כייף להפגש שוב עם הבנים שהגיעו מקרוב ומרחוק – לכולם יש כנראה

עדיין מקום חם בלב לכפר הנשיא.

ובכל זאת רציתי לציין דווקא את הצוותים הטכניים, אלה שהכינו הכל מראש

ופעלו מאחורי הבמה.

וראו זה פלא – למחרת באנו והכל כאילו לא היה – השולחנות, הכסאות נעלמו

(עברו לפארק?), הברכה נקייה ומסודרת כמו תמיד – כאילו גמדים באו בלילה

והחזירו הכל למקומו.

אז תודה רבה, רבה על הכל.

יעל נמנוב (אחת הוותיקות)

ספירת מלאי כפר-הנשיא / תמיר שפרונג

מי ייקח מחר את כדי החלב?
במחסן מחנאות
מימיות יש תשעים
אריאל, כרמי וירון
את הלוקסים מתקנים

חמישה עצים
שני מיליון סלעים
ים של נחשים
ושמונים אנגלים
יש שלוש עמדות וגדרות

יצחק המא"ז נותן פקודות
גם עשרים אוהלים
חמישים כבשים
וישראל אבי כל המזכירים

פזמון:

אחד קיבוץ קטן
ממש מתחת תל-רומן
זהו ביתי
זה כפר-הנשיא

גן ירק אחד
פעמיים צאן
רפת לא גדולה
עם הרבה חזון
אריק מלמד את "אריה"
איזק במטע עובד קשה
יש לו פנצ'ר כרגע בטרקטור נפט
עמי בן-צבי עובד לו ל'דביק ת'פץ'

פזמון:

אחד קיבוץ קטן
ממש מתחת תל-רומן
זהו ביתי
זה כפר-הנשיא

ומפעל אחד ליציקות איכות
שגם הוא נסגר ג'ק גולן לחוץ
וילי מחלק כרטיסים
רודה לא רואה שכולם גונבים
נחמן כץ אפסנאי
של "הפועל כפר-הנשיא"
יוסי ליפא השוער
מאה גולים סופר

פזמון

אחד קיבוץ קטן....

משק ילדים
עם שישים אוזנים
אפרים עושה
בכולם ניסויים
נורית האתון נפלה למשכב

פזמון:

אחד קיבוץ קטן...

פזמון:

אחד קיבוץ קטן...

אלק יש אחד
פעמיים בוב
וגם שלוש רותי גימל
ועוד קצת חוב
מה יהיה מחר? אין כל דאגה
כל החכמים יושבים במועצה
יש כאן נוף ייחודי
וקיבוץ כה חברתי
גם מפעל שהוא
כבר אינו שלי

פזמון:

אחד קיבוץ קטן

כך שישים שנה בטיסה חלפו
ופני המקום כל כך השתנו
איפה השכונה?
מה עם הדירה?
כל בני המשק רוצים ירושה
ובגן-אסתר ילדים שלושים
ארבעים מתוכם הם של תושבים

פזמון:

אחד קיבוץ קטן....

כן קיבוץ מתחדש
בן "פי עשר מ- שש"
מיוחד כאן, לא סתם
פה אדם הוא אדם
וגרעין ה' – גם.

שיר תודה לותיקים – /כתב דודו פלמה

כל על פני ארץ הוא בן חלוף,
חוץ מביום שישי בערב העוף.
והיום חברים נישא פה ברכה
כי כולנו זוכרים עוד את מה שארע.

כן, פעם היו פה סלעים וקוצים,
המון חרדונים ולהקות של תנים.
ולמרות שעבדתם עד כלות הכוחות,
עוד נותר בכם כוח לרקוד בלילות.
אז מה אם הפרנסה אז עוד לא הומצאה,
בדמעה זרעתם וקצרתם ברינה.

כשכולנו מביטים בסיפוק לאחור,
על גנים מוריקים ובתים שטופי אור,
נזכור את אותה התחלה רחוקה
כשתרומה היתה פה ללא כל תמורה.

החשבון היחיד שנפתח בתיאוריה
היה על מקום של כבוד בהיסטוריה.
וכשתודתנו תלויה כך חמה ורוטטת,
נסלח לכם גם על חיסול הרפת.

עכשיו נושיט לכם פרח ונברך,
על כל מה שהיה ועל כל מה שיש.

אתם איתנו (ערב לזכרם של חברים שאינם) / רחל אבידור

אם נרים במו ידינו חופן אדמה
אם נזיז ברגלנו אבן שחורה
אם נחבק בזרועותינו
עץ שנשתל מזמן
אם נשב עם חברינו
כל יום באותו שולחן,

אז נשמע בנשמתנו
קולות מן העבר
נדע שאתם איתנו
זיכרונכם לעולם נשמר.

אם בכל פינות כפרנו, חותמכם מוטבע
אם בכל תחומי חיינו, עוד קולכם נשמע
אם נקשיב בזמן חגנו
לשיר שמתעצם
אם נרגיש בכאבנו
איתנו רוחכם,

אז נשמע בנשמתנו
קולות מן העבר
נדע שאתם איתנו
זיכרונכם לעולם נשמר.

מה למדת בגן היום / צילה בן רשף

מה למדת בגן היום ילד מתוק שלי?
מה למדת בגן היום ילד מתוק שלי?

שיש לנו שכנים טובים,
נושיטה יד לבדואים.
בשביל שיתוף כה גורלי,
גדר בינינו חשמלית.

את זה לימדו אותי בגן
את זה לימדו בגן.

מה למדת...

שיש לנו מפעל מדהים
ג'ו סינה בידיו הקים,
האם היה או לא היה,
לא בידיו המנייה....
את זה לימדו אותי בגן
את זה לימדו בגן

מה למדת...

ששיוך הדירות מתקדם, אלא מה...
שאינך ועוד מטר זה דונם אדמה.
מבחוץ בני משק שומרים אמונים,
עוזרים לנסח תקנונים.
את זה לימדו אותי בגן
את זה לימדו בגן.

מה למדת...

לקלוט נרצה את הטובים,
את בני המשק ששבים,
לא יקבלו דירת תושב
אם ברשותם יהיה כלבלב.
את זה לימדו אותי בגן
את זה לימדו בגן.

מה למדת...

שנעלה את הסיכוי
אם נקבל נקודת זיכוי
שהשינוי משתפר
ויש כאלה ששווים יותר,
את לימדו אותי בגן
את זה לימדו אותי בגן.

שפה יש סדר כה נפלא,
מועצה והנהלה,
תחילה שיפוך, בונים עמוד,
בסוף מחליטים על הייעוד.
את זה לימדו אותי בגן
את זה לימדו בגן.

מה למדת...

שיר טיול ה- 60

עוד יבוא 60 עלינו
עוד יבוא 60 עלינו
עוד יבוא 60 עלינו
ולמדינה....

יצאנו אל הנגב
יצאנו אל הנגב
יצאנו אל הנגב
יחד כולם...

פזמון...

נחל גוב קטן עלינו
ירידות בכיף ירדנו
כמשפחה גדולה טיילנו
"בלי" הפסקה....

ביום שישי רקדנו
במילות השיר ששרנו
כמובן שיין שתינו
עד לא ידע.....

פזמון...

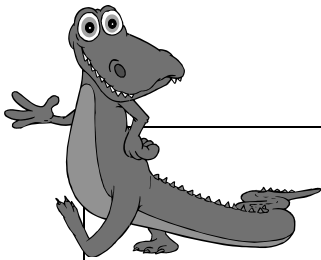
עוד מעט נצא לפנסיה
ונסבול גם מאימנזיה
נשתטה גם בפרהסיה
אך נתגבר....

תודה לכל הצוות
אירגנתם אחלה דרך
הצלחתם עם האוכל
היה מצויין....

פזמון...

הסיפור מוקדש באהבה רבה לדרקון של שוני. - איציק

הדרקון אפרים / אפרים קישון

בארץ אחת רחוקה רחוקה
בתוך מערה עמוקה עמוקה
חי לו דרקון איום ונורא
קראו לו אפרים

היה לאפרים שריון קשקשים
כנפיים גדולות כמו מפרשים
זנב ענק ובטן כבדה
וכשאפרים צחק האדמה רעדה
ומה שהיה הכי כהי מרשים
היו לאפרים שבעה ראשים

בוקר אחד בינות להרים
הופיע אביר על סוס אבירים
שלף את חרבו ובקול רם קרא-
"צא החוצה אפרים,
צא מתוך המערה!
כי אני האביר יששכר לב זהב
מזמין אותך הדרקון לדו-קרב"

צחקו אז שבעת הראשים של אפרים
צחקו וצחקום מתגלגל עד שמיים

"הוי אביר בן בלי דמות,
הוי אביר בן בלי שם
האתה בדרקון הנורא תילחם?
בדרקון האיום שבטנו כה עבה
שנחיריו רושפים אש וראשים לו שבעה?

ברח האביר, ברח מהר ולחזור אל תעז
ברח, לפני שאפרים מאוד יתרגז".

האביר יששכר אמיץ לב וגיבור
לא נבהל, לא נרתע, לא נסוג לאחור
"צא החוצה" קרא,
צא מתוך המערה!
צא מתוך המערה ולקרב התייצב
כי אם תסתתר נחבא אל כליך
הינני הדרקון ויצאתי אליך

וכיוון שאביר לא לשווא מאיים
וכיוון שאביר את דברו מקיים
וכיוון שאפרים לצאת לא יצא
לא ראה יששכר לפניו כל ברירה
נפרד מסוסו ונכנס למערה
נו, הייתה לו ברירה?

והמערה-
חשוכה וקרה
אין שביל, אין נתיב
חשיכה מסביב
האביר יששכר לאיטו צעד
לא פעם נחבל, לא פעם מעד
אך תמיד התאושש והמשיך בדרכו
כמנהג כל אביר היוצא מול דרקון

ולבסוף הגיע-
קצת עייף, קצת מזיע
שלף את חרבו וצעק בלי לחשוש
אני סופר עד שלוש
אחת... שתיים... ש...

רגע רגע הפסיקו אז אפרים
"האביר לב הזהב חשוב רגע קט
לא תשתה, לא תנוח מעט?
הן עברת דרך קשה, ארוכה
ומי זה נלחם כך על בטן ריקה?
עכשיו תשע בבוקר, עדיין מוקדם
וכבר חרבות? כבר לשפוך דם?
באמת לא נאה האביר, לא יפה
אולי במקום זאת תשתה כוס קפה?"
בא אביר ותקע בו חרב מקרוב
ואיש לא היה עצוב כשהוא מת מפצעיו
ואיש לא חשב שאולי הוא דרקון טוב

עשרים נסיכות מחאו כפיים
שמש אביב בשמיים זרחה
שלושה ראשים עצומי עיניים
שכבו בשורה על הסלע החם

השודדים שהגיעו מהר למקום
שלחו יד אל העין שלו הסגולה
אבל מה שנצץ בתוכה לא היה יהלום
אלא דמעה עגולה

ואיש לא היה שם עצוב
כשהוא התמוטט ונפל על גחון
וככה הם הרגו שם שוב,
את הדרקון הלא נכון.

אלגוריה סוציאליסטית בת זמננו

(בעקבות אורסולה לה גוון)

החדר האסור

מן הרגע הראשון שבו נחתה אינדבר, החללית החדה כמחט והנוצצת, על פלנטת "דראגונאר", הבחין בנסון במשהו מוזר. כלומר, בהתחלה הוא לא שם לב לכך, אך ככל שחלף הזמן בו העמיק לחדור אל תוך הפלנטה העצומה (בנסון היה "אנתרופולוג חלל" במקצועו), כך הלכה ההבחנה והתחדדה בו-בנסון לא ראה אנשים עצובים.

גם לאחר שחצה את ים הלסטריגונים הענק ונחת במפרצים הסוערים והמשווננים שלחופו הדרומי, עדיין לא ראה דמעה ובכי. אפילו לא ילדים בוכים. היה מעצבן לגלות שאף אחד לא עצוב בשום עיר, בשום כפר נידח, בשום מקום, לעזאזל, בפלנטת "דראגונאר".

יום אחד לא יכול להתאפק עוד והוא עצר את אחד האנשים שפגש בכפר קטן, ולאחר שהציג את עצמו כ"בנסון אנתרופולוג חלל גאלאקטי", שאל ישירות את השאלה שלא העז לשאול עד עכשיו: "איך זה שאף אחד בפלנטת דראגונאר לא עצוב וכולם רק צוחקים ושמחים כל הזמן?"

האיש משך בכתפיו כלא מבין ושאל- "מה זה עצוב?" בנסון התעקש ולא וויתר "מה לעזאזל גורם לכולכם להיות שמחים כל הזמן?" האיש משך שוב בכתפיו וענה "האמת היא שזה מעולם לא העסיק אותי. אבל עכשיו מששאלת אני נזכר שאחד מזקני הכפר שלנו סיפר לי ששמע פעם מזקנו, ששמע מסבא

שלו שישנו חדר בפלנטה שאליו אסור לאיש להיכנס. אולי בחדר זה נמצאת התשובה לשאלתך".

בנסון נפרד ממנו לשלום ומעכשיו התמקד בחיפושיו אחר החדר שאסור להיכנס אליו.

לאחר שנים של שוטטות בפלנטה העצומה (פלנטת דראגונאר גדולה פי חמש מכוך "ארץ"), הגיע אל "הר הרוחות" שעל פסגתו שכן "החדר האסור". בעמל רב טיפס על ההר העצום וכשהגיע אל פסגתו המיוערת ראה מבנה קטן ולא מרשים במיוחד המסויד בלבן בוהק. בנסון לחץ על ידית הדלת הצבועה בירוק שהייתה קבועה בחזית הבית, ולהפתעתו גילה שאיננה נעולה. כשנפתחה הדלת בקול חריקה צורם, גילה גרם מדרגות יורד מטה והוא החל לרדת בו. המדרגות נמשכו עמוק אל תוך מעבה ההר ואבדו אי-שם באפלה המתעבה. לאחר שירד לעומק רב, וברכיו כבר החלו לכאוב מהמאמץ לבלום, החל לשמוע מהמעמקים שמתחתיו קול בכי חלש, בכי שהלך והתחזק ככל שהעמיק לרדת.

עכשיו החל להבחין בפתח שהסתמן מרחוק, וניראה לו כמלבן קטן של אור שהלך וגדל, עד שלפתע הגיע אל המדרגה האחרונה. הבכי גבר והכה כעת באוזניו בעוצמה גדולה. היה זה בכי ספוג כאב גדול ואינסופי, בכי בלי גבולות. בנסון הרגיש שאינו עומד יותר בבכי הגדול הזה והוא התמוטט אל תוך חדרון קטן ומואר באור חזק.

במרכז החדר ניצב כיסא אליו כבול היה ילד קטן. מתקרת החדר ומן הקירות השתלשלו כבלי חשמל שהיו מחוברים אל גופו הקטן והמיוסר באמצעות אלקטרודות. מפעם לפעם היה עובר גל בכבלי החשמל ואז הבכי של הילד היה מתחזק. בנסון התבונן אל התמונה הנוראה שנגלתה לעיניו, ולאט לאט החלה ההבנה לחדור למוחו המסרב להאמין- הילד קלט באמצעות הכבלים החשמליים את הכאב של הפלנטה כולה. ורק בזכות זה שהוא סובל כך כל אנשי הכוכב מאושרים ושמחים.

באותו רגע נקלע בנסון לדילמה הגדולה ביותר בה נתקל בכל ימי חייו המקצועיים כאנתרופולוג חללי- האם לשחרר את הילד או להשאירו קשור?

אם ישחרר את הילד ישיב את הסבל והכאב לאנשי הפלנטה. אם לא ישחרר אותו, הילד ימשיך לסבול...

ואתה או את, הקוראים עכשיו בסיפור, מה הייתם עושים במקומו של בנסון, אם היה מתגלה לכם לפתע, שהילד הקשור נמצא עכשיו לא על פלנטת דראגונאר אלא מתגורר בהודו, בתאיילנד, בסין (או בעזה?), כשהוא תופר כדורי רגל בחורבה מעופשת, משעה חמש בבוקר עד שמונה בערב בחברת מיליוני ילדים וילדות שכמוהו "קשורים" עכשיו לעבודתם המפרכת על פני הכוכב שלנו, ואנשי הכוכב המאושרים הם בעצם אנחנו הנהנים מחיינו על חשבוננו?

דודו פלמה

29.07.08

To Kfar Hanassi & all those concerned:

WOW!! No words to describe it.....

What a wonderful weekend.

A big thank you to Nira Koren and all those included who helped make it so successful. We applaud you all and it is a honour to be living amongst such a community.

Well done and keep it up.

The Karmi Family

Dear Friends on Kfar HaNasi,

We wanted to send you our warmest wishes and love for this milestone in the life of the kibbutz. We were with you in person for the 50th celebrations and remember them very well indeed, but can only be with you in spirit this time unfortunately.

Israel Chai – and thanks be to the God of Israel, even though there are people who would have it otherwise, His will is that you continue to be, for He is faithful to His covenants with your people.

Much love,
David and Christine Whitfield

סיפור מכל בית - שמיכת טלאים

הספר המלווה את שמיכת הטלאים תם ומושלם. במועדון החדש – אחד ליד כל שמיכה.

המעוניינים לרכוש עותק פרטי בתשלום מתבקשים להתקשר לג'ין – טל. 4078

מהמרפאה

כרטיסי חניה לבי"ח צפת מספר 1, 3, 4, 7, חסרים במרפאה.

אם הם אצלך, נא להחזירם כדי שכולם יוכלו להנות מהשרות הזה.

אם הם עדיין בשימוש, נא ליידע אותי על כך.

תודה – דורית

ממרפאת השיניים

מרפאת השיניים תהיה בחופשה בתאריכים 7.8 עד 15.8

עירית ינטיס

בית-בלונד

הקיץ בעיצומו והשבוע החולף היה עמוס במיוחד. האירוח בחדרים היה בשיטת המיטה החמה והשתדלנו לתת מענה הולם, במגבלות המקום לכל המבקשים, ועם אלה שלא קבלו חדרים הסליחה.

רכשנו מקלטי רדיו משולבים, דיסק וטייפ עם שלט רחוק לכל החדרים, וזה הזמן והמקום לחזור על הבקשה שלא כולם לוקחים אותה ברצינות, **להזכירכם - לא להוציא שום ציוד מהחדרים, כולל מיטות.**

אנחנו מעוניינים לשדרג יותר, לעשות יותר, כך שרצון יש, ממון אין. וברוח חגיגות ה-60 אימצתי את רעיון פיזור הכבשים ברחבי המשק והחלטתי גם אני לפזר כפפות של בקשה לתרומות בגדלים S-XXXL. בכל כפפה יש בקשה לתרומה כספית, ומזמין כל אחד שיאסוף כפפה במידה שלו ויתרום את אשר ידבנו לבו. ואולי בכך נצליח לאחד את הרצון והממון לתועלת ושדרוג נוסף לבית בלונד.

תודה מראש,
שבת שלום ושיעבור הכל ממול.

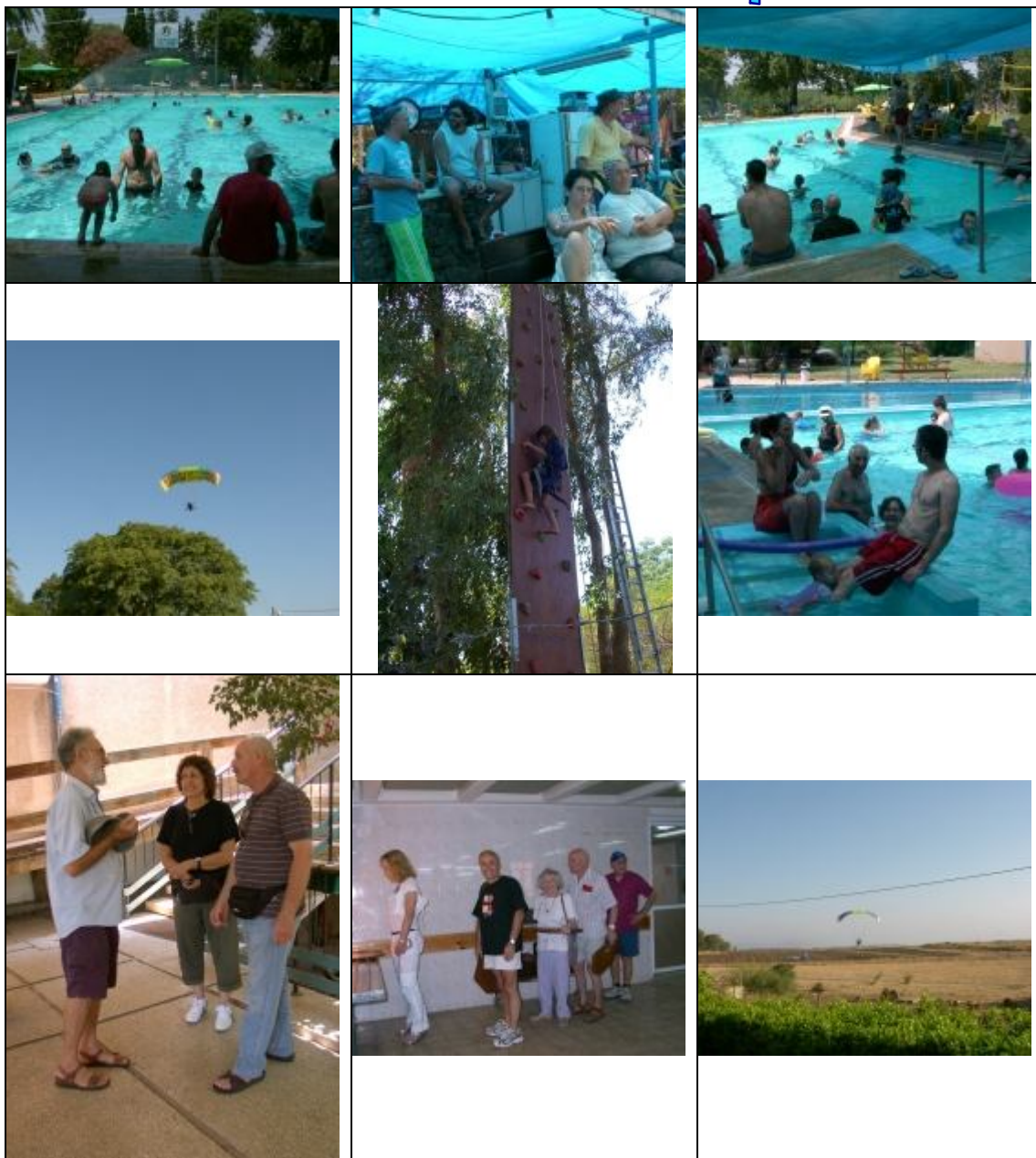
ציונה ושבי.

15 דברים שאתה תמיד שואל את עצמך:

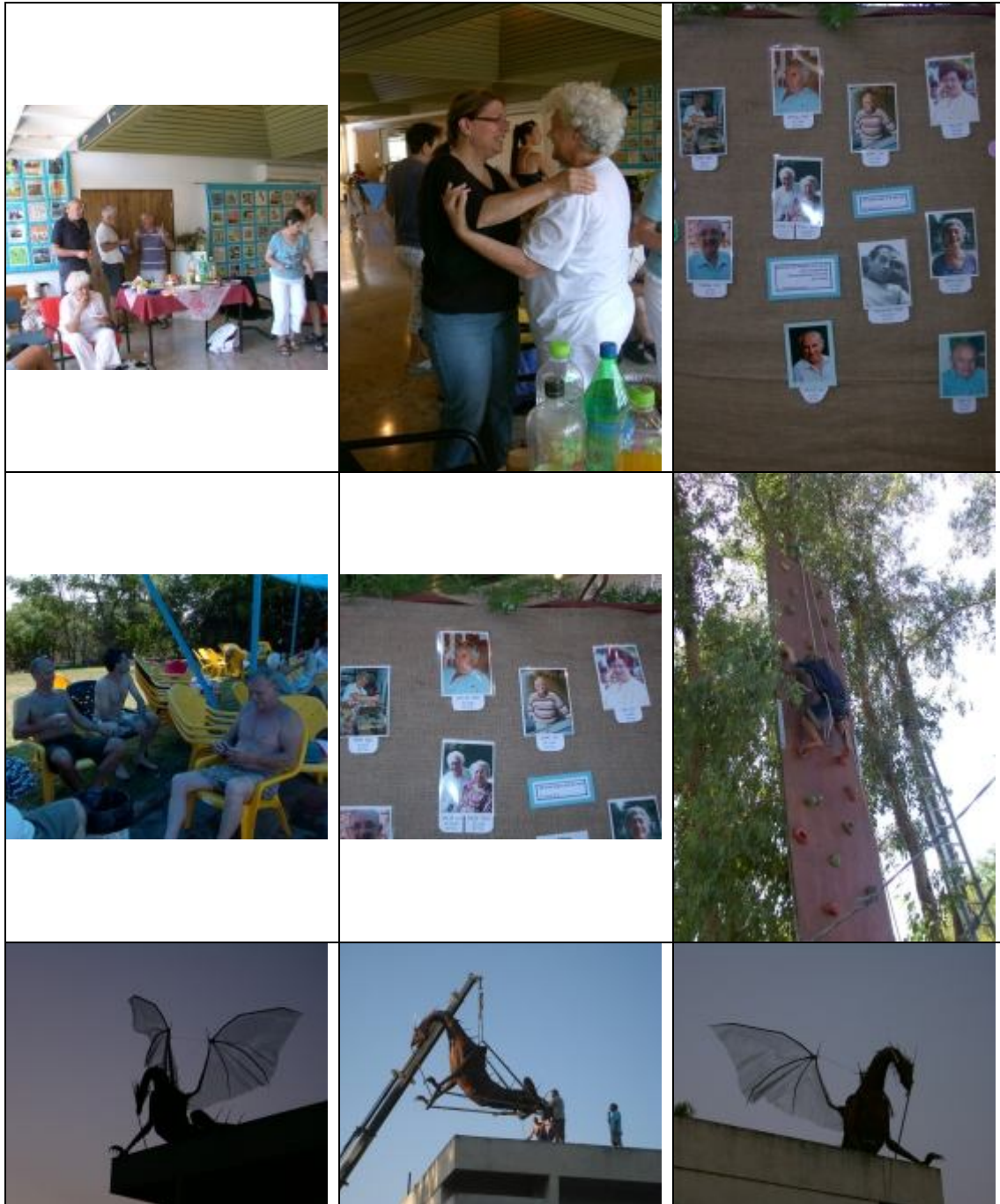
1. איך מגיעים שלטי ה - "לא לדרוך על הדשא" למרכז הדשא?
2. אם סינים זורקים אורז בחתונה, האם מכסיקנים זורקים קקטוסים?
3. האם אנלפאבטים גם כן נהנים ממרק עם אותיות בפנים?
4. במידה ומילה כתובה לא נכון במילון, האם זה ייוודע לנו אי פעם?
5. למה לא מחץ נח את זוג היתושים?
6. אם פרוסה מרוחה בחמאה נופלת תמיד על צד החמאה, וחתול נופל תמיד על רגליו, מה קורה כשמורחים לחתול חמאה על הגב?
7. אם האדם הוא התפתחות של הקוף, למה קיימים עדין קופים?
8. למה כבש לא מתכווץ בגשם?
9. כשהיום אפס מעלות, ומחר יהיה קר פי שניים, כמה מעלות יהיו?
10. למה צריכים לדפוק מסמרים במכסה ארון המתים?
11. אם שום דבר לא יכול להדבק לשכבת הטפולן, איך מדביקים אותה למחבת?
12. מה סופרים הכבשים כשהם מתקשים להרדם?
13. האם ברווז עם רגל אחת ישחה במעגל?
14. שמן זית עושים מזיתים, שמן תירס-מתירס, מהיכן מגיע שמן תינוקות?
15. כשאומרים את המילה תודה, למה מקפידים לומר אותה תמיד לאותם האנשים ולאחרים לא ?

הביאה: שושנה שרקי

"וריקוואטים מחג ה-60"

בתמונות: בריכת השחיה בפעילות מלא, כולל טיפוס קירות. טיסות עם אסף
ב"כסא המעופף" שלו. מפגשי חברים, בנים.בנות משק, מכרים וידידים, מפגשי
כיתות. הדרקון של שוני וולאך. תערוכת הנצחה לאלה שכבר אינם אתנו. חדר
האוכל : "... עטרה ליושנה".

לדוד אלמן... לדוד אלמן

Parents Page 31.07.08

Village News:

Everyone's talking about what a wonderful weekend we just had and how successful it was and how many people came to celebrate with us.... As that seems to be the prime subject of conversation, we'll have to make do with very little 'news' this week.

We still haven't finished the count of visitors, but estimate that there were 1200 people at the show on Friday night. More than 100 members, kids and residents took part in the production. The poolside coffee & cake lasted until well after 2 AM and the pub kept going until 6 AM – so people had ample opportunity to mingle and talk.

Activity followed activity on Saturday. There was a walk to see the metal sheep herd and visit places that used to exist when the kibbutz was younger*. The archives were opened and dozens of people visited, looking for old pics and making copies on the new scanner. It was possible to jump rope and play hop-scotch by the kindergartens and then, in the afternoon the class reunions started – which lasted until the park/old kids farm (pub) was opened for hot corn on the cob and fresh baked pita with fillings. There was also live music provided by musicians who live in the caravans and have organized a group that also entertains in the Beit Yonatan nursing facility every week. By the end of the evening people were suffering from wedding smile syndrome and couldn't stop smiling!! Of course David Eilman's movie of the old kibbutz (on the windows of the library) and Ido & Shlufer's movie were great successes too.... People are asking to see them again.**

In the moadon Joyce Abb arranged the exhibit of kibbutz people who are no longer with us (whether from natural causes or otherwise) and on the walls were paintings by Lila Hart and Henry Ben-Yehuda (Z"l).

Belinda (Ben-Atar) sent a wonderful wooden bench as a gift to KH and it will probably find a permanent home of the veranda of the mifgash, so it will be protected from the elements.

She also sent a wonderful accompaying letter....

The class reunions were a great opportunity for all the kids who live here and outside to get together and catch up on old times and hear what has happened in the intervening years. The menu and venue was different for each class but contributed greatly to the great atmosphere and good vibes. All in all: more than 30 hours of continuous activities..! Now we go back to routine.

Of course there were attempts to beautify the central area of the kibbutz before the celebrations, so you may have noticed sculptures by Sarita on the main lawn and behind the old 'economica'. The area by the main offices was painted and all the wall scribbles in the vestibule between the library and Wietzman's Room were finally cleaned up. (Who scribbles on walls?!?? 2 days after the celebrations someone had already started to scribble - again!!)

And, if you look at the roof on the south west side of the dining room, you will see the wonderful metal dragon that Shoni Wallach has created... and we understand that St. George may be on the way too....

On Monday night Bruce gave a lecture (in the Pub) about the various engineering projects he has worked on all over the world. After him, Gil Levine (who looks like a teacher from Bnei Akiva) gave a talk about the special effects he creates for Hollywood movies (amongst them: The DaVinci Code).

As you read these pages this week, we remind you that this weekend is the Bar-Mitzvah and so we will have loads more visitors and the aliyah l'Torah will be in the new club room. Mazal-Tov to all the kids celebrating their Bar-Mitzvah this week!

+++++

+++++*There were supposed to be inflatable installations for the kids to play on in the pool area but they didn't work out. The man who rented them to us called Nira to apologize profusely and will organize an alternate date with us (at his expense) to compensate us.

**Shufa is offering professional copies of the 3 movies (Roots, 1st decade & 2nd decade), at cost - 30 NIS for the set. Anyone interested: please contact Tamar Wolfin.

Have a great shabbos!

Gefen, Shachar, Moran, Shaked, Emma, Alon & Gal's

grnadma (Tamar)

Mazal Tov – It's a Girl !!

To Naama & Tal Kornberg

Granddaughter to Sara Davolt & Dave Davolt, great granddaughter to Lorna

To Danit & Kfir Ben-Zvi

Granddaughter to Suellyn & Ami Ben-Zvi, great grenaddaughter to Shosh & Zami

Birthdays:

Dalia Wagner 03/08

Michal Dadush

Lotan Mizrachi

Boaz Ney 04/08

Leor Ben-Zeev

Hagar Tubis (Geneslav granddaughter)

Eviatar Baruch (Mader grandson)

Tomer Samberg (grandson)

Tziona Mizrachi 05/08

Hope Yentis

Dave Davolt 06/08

Yochai Wolfen

Mali Amit

Hepzibah Senana (Glick granddaughter) 07/08

Maor Friedman (Gutter grandson) 08/08

Nadav edelstein

Odelia Farchi (Waterman granddaughter)

Ori Oren (Raines great-grandson)

Omri Oren (Raines great-grandson)

Inbal (Pearlson) 09/08

Noya Yudaiken

Anniversaries:

Leora (edelstain) & Roni Weinstein 05/08

Noit (Broer) & Ofer Glazer

Merav (Ehrenberg) & Gidi eitam 06/08

Roni & Elisha Wolfen

Sarit & Gili Collins

Commemorations:

Mr. Joseph Wolfin	02.08.68	באס תשכ"ח	ח
Eric Ehrenberg	28.07.01	באב תשס"א	ח
Mrs, Jane Engelsberg	03.08.87	באב תשמ"ז	ח

Notices

Dental Clinic - will be closed from 07/07 - 15/08

Beit Blond

Funds are in short supply so, in order to raise capital to continue refurbishing the guest rooms, we have decided to use some of the ideas for the 60th celebrations. We have gloves ranging in size from S-XXXL and each glove is a request for funds (according to size). We would like to eventually enlarge the rooms but in the meanwhile would like to add a kichenette to each room. Feel free to come by and choose the glove of your size and donate to a worthy cause. The guest house operates as a rotating 'musical beds'... and every room is taken during much of the year. This is a service that the members need and use in order to receive and entertain guests.

Just a reminder: PLEASE DO NOT REMOVE ANY OF THE FIXTURES FROM THE ROOMS! Not kettles, not TV's, radios's and certainly not beds....

Thanks for your kind consideration and have a great shabbos!

Tziona & Shabi Mizrachi